

Publicerad 2006-01-16 13:25 av Bravorion

Är det inte så då? Vi är skapade på samma vis, men vi är alla olika, likt förbannat smälter vi in i mängden utan att någon undrar.

Snöflingor

Under klar himmel ett ensamt hål i marken
Blir plötsligt speciellt och omtyckt
En mulen dag blir vacker för en gångs skull
Pölarerna pussar mina fötter där jag går
Jag tar mina vantar och springer
Vinden tävlar mot mig
Hoppar mellan stenarna som sover
Hälsar på fåglarna i trädens famn
Vilken vacker dag det är
Skratt ekar och vinden bär det
Min halsduk dansar glatt
Regnet vill vara med och det får det
Alla är speciella och älskade
Vi är alla annorlunda lika
Vi är alla lika annorlunda
Vi annorlunda är lika alla
Vi är lika alla annorlunda
Och vi smälter så bra in i mängden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bravorion med Poeter.se id #6501 innehar upphovsrätten